

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžo/63/2016
Identifikačné číslo spisu: 1013201674
Dátum vydania rozhodnutia: 29.01.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1013201674.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Petry Príbelskej, PhD., v právnej veci žalobcu v 1/ rade: Ing. G. Y., PhD., trvalé bytom L., v 2/ rade: O. Z., bytom I., obaja zastúpení: Ulianko & Holčík, s.r.o. so sídlom Nám. SNP 41, 960 01 Zvolen, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, so sídlom Dobrovičova 12, 812 66 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 3185/2013-720 z 12. júla 2013 na odvolanie žalobcov v 1/ a 2/ rade proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/221/2013-31 z 26. apríla 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/221/2013-31 z 26. apríla 2016 m e n í tak, že rozhodnutie č. 3185/2013-720 z 12. júla 2013 z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobcom náhradu trov konania vo výške 140,- € titulom súdneho poplatku k rukám ich právneho zástupcu Ulianko & Holčík, s.r.o., advokátskej kancelárie, so sídlom Nám. SNP 41, Zvolen, do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

I.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali preskúmania a následného zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 3185/2013 z 12.07.2013 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Obvodného lesného úradu v Trnave č. A/2013/00007 z 26.02.2013, ktorým rozhodol o návrhu Ing. G. Y., PhD., bytom Z. N. a O. Z., bytom I. tak, že podľa § 63 ods. 1 Správneho poriadku nepovolil obnovu konania vedeného na Obvodnom lesnom úrade v Trnave pod č. A/2009/000361.

2. Krajský súd konštatoval, že nie sú splnené kumulatívne podmienky na obnovu konania podľa § 62 ods. 1 písm. c/ Správneho poriadku, ktorými sú nesprávny postup správneho orgánu, ktorým sa

účastníkovi konania odňala možnosť zúčastniť sa na konaní, za predpokladu, že to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie, a ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní.

3. Z obsahu administratívneho spisu mal krajský súd za preukázané, že Poľovný revír Brdo Naháč bol uznaný rozhodnutím Okresného úradu v Trnave, odboru pozemkového, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva č. A 99/1695 zo 17.05.1999 na výmeru 711,85 ha poľovných pozemkov ako spoločný poľovný revír viacerých spoluvlastníkov, a preto sa posudzuje ako vec spoločná a na hospodárenie s ňou sa vzťahujú príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. V zmysle § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Z predložených listov vlastníctva vyplýva, že žalobca 1/ v rámci poľovného revíru Brdo Naháč disponuje výmerou 4,11 ha poľovných pozemkov a žalobca 2/ v rámci poľovného revíru Brdo Naháč disponuje výmerou 2,77 ha poľovných pozemkov. Vzhľadom na celkovú výmeru poľovného revíru Brdo Naháč, krajský súd zastával názor, že žalobcovia spolu nedisponujú výmerou, ktorá by mohla mať podstatný vplyv na rozhodnutie a mohla by zakladať dôvod na povolenie obnovy konania, preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

4. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP a neúspešným žalobcom ich náhradu nepriznal.

II.

5. Proti rozsudku krajského súdu žalobcovia 1/ a 2/ podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/, b/, d/ a f/ OSP domáhajúc sa, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie s povinnosťou žalovaného nahradiť žalobcom celé trovy konania; alternatívne, aby rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

6. Nestotožniac sa s názorom krajského súdu trvali na tom, že v uvedenom prípade mali správny orgán a súd preskúmať všetky dôvody obnovy konania vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu a teda vo vzájomnej súvislosti a spojitosti, a to v tom smere, že aj keby podľa názoru a správnej úvahy žalovaného každý dôvod na povolenie obnovy správneho konania sám nemal podstatný vplyv na rozhodnutie, tak v ich spojitosti a nadväznosti by tento vplyv mali. Uvedené odôvodňovali tým, že dôvod, kedy rozhodoval vylúčený orgán je hlavným a podstatným dôvodom, prečo bola žalobcom odňatá možnosť konať pred správnym orgánom, kedy došlo k nesprávnemu a nezákonnému spôsobu doručovania a následne dôvod pochybenia správnych orgánov v doručovaní, ktorým bola žalobcom odňatá možnosť konať, mal za nevyhnutný následok to, že nemohli v správnom konaní uplatniť riadne opravné prostriedky a v nich poukázať na nové skutočnosti a dôkazy, ktoré by jednoznačne mali podstatný vplyv na rozhodovanie a rozhodnutie.

III.

7. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcov vyjadril písomným podaním z 28.09.2016, v ktorom uviedol, že v plnom rozsahu zotrváva na svojom stanovisku, že napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa boli vydané v súlade so zákonom a preto navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok krajského súdu potvrdil.

8. Nesúhlasiac s právnym názorom žalobcov uviedol, že v správnom konaní neboli splnené zákonom stanovené podmienky na obnovu konania podľa § 62 ods. 1 Správneho poriadku, keďže žalobcovia neboli účastníkmi správneho konania vo veci schválenia nájomných zmlúv na výkon práva poľovníctva v poľovnom revíri Brdo Naháč, ukončeného rozhodnutím Krajského lesného úradu v Trnave č. A/2009/00091 z 03.08.2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť 06.08.2009, a teda neboli ani aktívne

legitimovaní z dôvodu podania návrhu na obnovu konania. Zároveň poukázal na skutočnosť, že žalobcovia spoločne nedisponujú takou výmerou, ktorá by mohla mať podstatný vplyv na rozhodnutie a bola by dôvodom obnovy konania, z tohto dôvodu považoval i námietky žalobcov za nedôvodné.

IV.

9. Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a/ právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve a v zmysle § 1 písm. b/ konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

10. Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zmeniť.

12. V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

13. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy OSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, či rozhodnutie obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda, či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu, súd teda skúma procesné pochybenie správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

14. Najvyšší súd sa oboznámil s obsahom pripojených spisov a preskúmal správnosť záverov krajského súdu, ako aj úvah, z ktorých pri svojom rozhodovaní krajský súd vychádzal.

15. Z pripojeného administratívneho spisu žalovaného najvyšší súd zistil, že žalobca v 1. a 2. rade podali 01.08.2012 na Krajský lesný úrad v Trnave návrh na povolenie obnovy konania vo veci vedenej pod sp.zn. A/2009/00091, v ktorom zamietol odvolanie účastníka konania Pozemkového spoločenstva urbárikov v Naháči, podané prostredníctvom splnomocnenej právnej zástupkyne pozemkového spoločenstva JUDr. Eleny Szabovej a zároveň potvrdil rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Trnave č.j. A/2009/00361 z 02.06.2009. Z návrhu vyplýva, že žalobcovia žiadali, aby Krajský lesný úrad v Trnave povolil obnovu konania podľa § 64 ods. 1 správneho poriadku a v tejto veci uskutočnil nové konanie. Poukázali na ustanovenie § 62 ods. 1 písm. a/, c/ a d/ Správneho poriadku, pretože vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania a rozhodnutie vydal vylúčený orgán, ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie, ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní. Žalobcovia ďalej uviedli, že nesprávnym postupom krajského lesného úradu im bola ako účastníkom konania odňatá

možnosť aktívne sa zúčastniť správneho konania a účinne v ňom brániť svoje práva a právom chránené záujmy, čo malo podstatný vplyv na rozhodnutie a nápravu nebolo možné urobiť ani v odvolacom konaní, nakoľko sa o rozhodnutí dozvedeli až po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolanie. Zároveň poukázali i na skutočnosť, že tak prvostupňové, ako aj druhostupňové rozhodnutie správneho orgánu podpísal Ing. R. X., teda jedna a tá istá osoba, ktorá bola s poukazom na § 9 ods. 2 Správneho poriadku z prejednávania rozhodnutia v predmetnej veci na krajskom lesnom úrade vylúčená. Súčasťou návrhu na obnovu konania boli výpisy z listu vlastníctva č. XXX z katastrálneho územia I., z ktorého vyplýva, že žalobca v 1/ rade je vlastníkom 409500/3655328 - spoluvlastnícky podiel lesného pozemku parc.č. 702/1 o výmere 149065m² a parc.č. 702/4 49 m²; výpis z listu vlastníctva č. XXXX katastrálneho územia I. - spoluvlastnícky podiel 409500/36455328 parc.č. 501 o výmere 149297 m²; výpis z listu vlastníctva č. XXXX katastrálne územie I. spoluvlastnícky podiel 409500/36455326 parc.č. 500 o výmere 11833 m²; výpis z listu vlastníctva č. XXX katastrálne územie I. spoluvlastnícky podiel 1/8 parc.č. 2008 o výmere 2302 m²; výpis z listu vlastníctva č. XXX katastrálne územie I. spoluvlastnícky podiel 1/4 parc.č. 355 o výmere 3104 m². Žalobca v 2/ rade priložil k návrhu na obnovu konania výpis z listu vlastníctva č. XXX katastrálne územie I. spoluvlastnícky podiel 31500/36455328 parc.č. 702/1 o výmere 149065 m²; výpis z listu vlastníctva č. XXXX katastrálne územie I. spoluvlastnícky podiel 2/8 parc.č. 348 o výmere 1612 m²; výpis z listu vlastníctva č. XXXX katastrálne územie I. spoluvlastnícky podiel 31500/36455328 parc.č. 501 o výmere 149297 m²; výpis z listu vlastníctva č. XXXX katastrálne územie I. spoluvlastnícky podiel 31500/36455328 parc. č. 500 o výmere 11833 m².

16. Krajský lesný úrad v Trnave rozhodnutím č. A/2009/00091 z 03.08.2009 zamietol odvolanie JUDr. Eleny Szabóovej, oprávnenej konať za Pozemkové spoločenstvo urbárikov v Naháči a potvrdil rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Trnave č.j. A/2009/00361 z 02.07.2009 o schválení zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri Brdo Naháč, uznanom rozhodnutím Okresného úradu v Trnave, odbor PPLH zo 17.05.1999 pod č.j. A 99/01695 s celkovou výmerou 711,85 ha, uzavreté medzi Poľovníckym združením Brdo Naháč ako nájomcom a Slovenským pozemkovým fondom Bratislava na výmeru 218,31 ha a vlastníkami poľovných pozemkov v zastúpení p. L. M., na základe plnomocenstva na výmeru 280,78 ha ako prenajímateľmi poľovných pozemkov. Výkon práva poľovníctva malo podľa tohto rozhodnutia vykonávať Poľovnícke združenie Brdo Naháč, IČO: 35592397 so sídlom Naháč č. 137.

17. Obvodný lesný úrad v Trnave 26.02.2013 vydal rozhodnutie č. A/2013/00007, ktorým rozhodol o návrhu žalobcu v 1/ rade tak, že podľa § 63 ods. 1 Správneho poriadku nepovolil obnovu konania vedeného na Obvodnom lesnom úrade v Trnave pod č. A/2009/000361. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že prvostupňový správny orgán listom zo 16.04.2009 oznámil začatie konania vo veci schválenia nájomných zmlúv o prenájme výkonu práva poľovníctva v uznanom poľovnom revíre Brdo Naháč. Oznámenie o začatí konania zaslal všetkým známym účastníkom a prostredníctvom verejnej vyhlášky vyvesenej na Obecnom úrade Naháč oznámil aj ostatným účastníkom, ktorí mu neboli známi alebo ich pobyt nebol známy, aby si v konaní uplatnili svoje práva a právom chránené záujmy alebo povinnosti, čím si splnil povinnosť vyplývajúcu z § 18 ods. 3 Správneho poriadku. Z predložených listov vlastníctva vyplýva, že žalobcovia sú aj podielovými spoluvlastníkmi Pozemkového spoločenstva urbárikov v Naháči, ktorému bolo oznámené začatie konania a doručené rozhodnutie v predmetnej veci, t.j. prostredníctvom uvedeného pozemkového spoločenstva mali vedomosť o prebiehajúcom konaní a preto si mohli uplatniť svoje práva a právom chránené záujmy alebo povinnosti, aj ako fyzické osoby vlastníace poľovné pozemky. Z rozhodnutia správneho orgánu vyplýva, že poľovný revír Brdo Naháč bol uznaný rozhodnutím Okresného úradu v Trnave zo 17.05.1999 na výmeru 711,85 ha poľovných pozemkov ako spoločný poľovný revír viacerých spoluvlastníkov a preto sa posudzuje ako vec spoločná a na hospodárenie sa vzťahujú príslušné ustanovenia občianskeho zákonníka. Vzhľadom na celkovú výmeru poľovného revíru Brdo Naháč žalobcovia jednotlivo, ani spolu nedisponujú výmerou, ktorá by mohla mať podstatný vplyv na rozhodnutie a mohla by zakladať dôvod na povolenie obnovy podľa § 62 ods. 1 písm. a/ Správneho poriadku. Správny orgán ďalej uviedol, že podľa § 10 Správneho poriadku účastník konania oznámi správne orgánu skutočnosti nasvedčujúce vylúčenie zamestnanca správneho orgánu, len čo sa o nich dozvie. Voči osobe Ing. R. X. neboli vznesené žiadne námietky. Po oboznámení sa s rozhodnutím Krajského lesného úradu v Trnave z 03.08.2009 nikto z dotknutých

nenamietal, že uvedeného konania sa menovaný nemal zúčastniť, nakoľko v čase vydania napadnutého prvostupňového rozhodnutia zastupoval správny orgán, ktorý ho vydal. Preto vznesenie uvedenej námietky považoval za účelové a vzhľadom na značné časové oneskorenie jej podania nemôže byť dôvodom na povolenie obnovy konania.

18. Žalovaný napadnutým rozhodnutím odvolanie žalobcov proti rozhodnutiu o nepovolení obnovy konania zamietol a rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Trnave č. A/2013/0007 z 26.02.2013 potvrdil. V rozhodnutí uviedol, že žalobcom ako vlastníkom ostatných pozemkov boli písomnosti doručované verejnou vyhláškou, nakoľko správne orgánu neboli ako účastníci konania známi. Vzhľadom na výmeru týchto poľovných pozemkov v pomere k výmere celého poľovného revíru, ako aj na skutočnosť, že žalobcovia sú okrem pozemkov vedených na LV č. XXXX len podielovými spoluvlastníkmi pozemkov s menšinovým podielom mal žalovaný za to, že skutočnosť, keď správny orgán so žalobcami nekonal osobne ako s účastníkmi konania nemala podstatný vplyv na rozhodnutie, to znamená, že nebol splnený predpoklad na povolenie obnovy konania podľa § 62 ods. 1 písm. c/ Správneho poriadku. K námietke týkajúcej sa podpisovania rozhodnutí tak prvostupňového správneho orgánu, ako aj rozhodnutia o odvolaní uviedol, že rozhodnutie KLÚ o odvolaní č. A/2009/00091 z 03.08.2009 podpísal Ing. R. X. ako prednosta KLU, ktorý tiež podpísal aj prvostupňové rozhodnutie OLU v Trnave č. A/2009/00361 z 02.06.2009 ako prednosta OLÚ v Trnave, pričom konštatoval, že podľa § 9 ods. 2 Správneho poriadku bol Ing. X. z prejednávania a rozhodovania v rámci odvolacieho konania vylúčený, nakoľko sa v tej istej veci zúčastnil na konaní ako zamestnanec správneho orgánu prvého stupňa. Túto skutočnosť mal Ing. X. v zmysle § 11 ods. 1 Správneho poriadku, ako vedúci správneho orgánu, bezodkladne oznámiť vedúcemu nadriadeného správneho orgánu, čo sa však nestalo. Účelom bezodkladného oznámenia je, aby príslušný vedúci prijal okamžité opatrenie a zariadil tak vylúčenie zamestnanca z ďalšieho postupu a rozhodovania vo veci. Je pritom irelevantné, že skutočnosť nasvedčujúca vylúčeniu Ing. X. nenamietali neoznámili správne orgánu účastníci konania. I keď sama skutočnosť, že v konaní rozhodoval vylúčený orgán, vyvoláva obavy, že rozhodovanie nemohlo byť objektívne, nie je to samo o sebe dostatočný dôvod to na obnovu konania. Žalovaný ďalej poukázal na to, že zákon súčasne žiada, aby existovala pravdepodobnosť podstatného vplyvu tejto skutočnosti na rozhodnutie. Hoci rozhodnutie, voči ktorému boli podané návrhy na obnovu konania, vydal vylúčený zamestnanec, žalovaný mal za to, že v danom prípade táto skutočnosť nemala podstatný vplyv na rozhodnutie, a teda neodôvodňuje povolenie obnovy podľa § 61 ods. 1 písm. d/ Správneho poriadku, a to z dôvodu, že Ing. X. nevykonával úkony procesnoprávneho charakteru, nevyhotovoval predmetné rozhodnutie, iba ho ako prednosta úradu po oboznámení sa s jeho obsahom podpísal.

19. Podľa § 62 ods. 1 Správneho poriadku konanie pred správnym orgánom ukončené rozhodnutím, ktoré je právoplatné, sa na návrh účastníka konania obnoví, ak

- a) vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania;
- b) rozhodnutie záviselo od posúdenia predbežnej otázky, o ktorej príslušný orgán rozhodol inak;
- c) nesprávnym postupom správneho orgánu sa účastníkovi konania odňala možnosť zúčastniť sa na konaní, ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie a ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní;
- d) rozhodnutie vydal vylúčený orgán (§ 9 a 13), ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie a ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní;
- e) rozhodnutie sa opiera o dôkazy, ktoré sa ukázali ako nepravdivé, alebo rozhodnutie sa dosiahlo trestným činom.

20. Podľa § 62 ods. 2 Správneho poriadku správny orgán nariadi obnovu konania z dôvodov uvedených v odseku 1, ak je na preskúmaní rozhodnutia všeobecný záujem.

21. Podľa § 62 ods. 3 Správneho poriadku obnova konania nie je prípustná, ak bol rozhodnutím účastníkovi konania udelený súhlas na občianskoprávny úkon alebo pracovnoprávny úkon, alebo ak sa rozhodlo vo veci osobného stavu a účastník konania nadobudol práva dobromyseľne.

22. Podľa § 9 ods. 1 Správneho poriadku zamestnanec správneho orgánu je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosť o jeho nepredpojatosti.

23. Podľa § 9 ods. 2 Správneho poriadku z prejednávania a rozhodovania pred správnymi orgánmi je vylúčený aj ten, kto sa v tej istej veci zúčastnil na konaní ako zamestnanec správneho orgánu iného stupňa.

24. Obnova konania je ako mimoriadny opravný prostriedok spôsobilá vyvolať zmenu alebo zrušenie právoplatného rozhodnutia správneho orgánu. Predstavujú teda zákonom povolenú odchýlku od zásadnej požiadavky, ktorou je záväznosť a nezmeniteľnosť právoplatných rozhodnutí. To však zároveň znamená, že nie je generálne použiteľná a možno ju s úspechom uplatniť len vo výnimočných prípadoch. Základná idea mimoriadnych opravných prostriedkov totiž vychádza z toho, že právna istota a stabilita nastolené právoplatným rozhodnutím sú v právnom štáte (čl. 1 ods. 1 ústavy) narušiteľné len mimoriadne a výnimočne. Účelom zakotvenia obnovy konania do systému opravných prostriedkov je umožniť účastníkovi správneho konania nové konanie s novým rozhodnutím vo veci, v ktorej sa správne konanie už skončilo právoplatným rozhodnutím. Obnova konania má takto umožniť, aby došlo k náprave skutkových omylov, z ktorých sa pri vydaní napadnutého rozhodnutia vychádzalo (viď podobne Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 128/2010 z 24. novembra 2010).

25. Účelom obnovy konania je odstránenie skutkových nedostatkov a vydanie nového meritórneho rozhodnutia. So zreteľom na skutočnosť, že ide o mimoriadny opravný prostriedok, v porovnaní s odvolaním (rozkladom) správny poriadok ustanovuje určité obmedzenia. Dôvodom obnovy môžu byť len skutočnosti ustanovené v Správnom poriadku, časové limity na uplatnenie podnetu a pod.

26. Z citovanej právnej normy vyplýva vôľa zákonodarcu upraviť podmienky prípustnosti obnovy konania tak, že účastník konania týmto mimoriadnym opravným prostriedkom môže napadnúť právoplatné rozhodnutie len v taxatívne vymedzených prípadoch, uvedených pod písmenom a/ až e/ tejto právnej normy.

27. Správny poriadok upravuje obnovu konania ako nástroj na nápravu nezákonných rozhodnutí správneho orgánu, ktoré sú výsledkom porušenia základných pravidiel správneho konania - princípu materiálnej pravdy (§ 3 ods. 5) a zásady objektívnosti a nestrannosti správneho konania. Podmienky obnovy konania sú zakotvené v ustanoveniach § 62 a § 63 Správneho poriadku.

28. V záujme právnej istoty ustanovuje správny poriadok zákonnú lehotu, v ktorej je účastník konania oprávnený podať návrh na obnovu konania a správny orgán nariadiť obnovu konania. Uplynutie lehoty má za následok, že obnova konania na základe tohto mimoriadneho opravného prostriedku účastníka konania alebo na základe nariadenia jej obnovy nie je možná.

29. Povinnosťou správneho orgánu je posúdiť, či existuje právoplatné rozhodnutie vo veci, či je splnená zákonom stanovená lehotu na povolenie obnovy konania a či je splnený aspoň jeden z dôvodov pre obnovu konania ustanovený v § 62 ods. 1 správneho poriadku.

30. Obnova konania má dve štádia, a to správne konanie o povolení alebo nariadení obnovy konania (indiciu rescidens) a nové správne konanie vo veci (indiciu rescissorium). Ak správny orgán rozhodol v obnovenom konaní rovnako, ako v konaní vo veci ukončenom právoplatným rozhodnutím, účastník konania môže podať proti rozhodnutiu riadny opravný prostriedok (odvolanie, rozklad).

31. V preskúvanom prípade žalobcovia namietali existenciu dôvodov obnovy konania v zmysle § 62 ods. 1 písm. a/, c/ a d/ Správneho poriadku. Prvou skutočnosťou, ktorou sa najvyšší súd zaoberal bolo porušenie ustanovenia § 9 ods. 2 zakladajúceho dôvod obnovy konania podľa § 62 ods. 1 písm. d/ správneho poriadku, v zmysle ktorého sa konanie na návrh účastníka konania obnoví, ak rozhodnutie vydal vylúčený orgán s odkazom na ustanovenie § 9 a § 13 Správneho poriadku. Z administratívneho

spisu vyplýva a nie je sporné medzi účastníkmi, že tak rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu (rozhodnutie OLÚ v Trnave č. A/2009/00361 z 02.06.2009), ako aj rozhodnutie o odvolaní (rozhodnutie KLÚ o odvolaní č. A/2009/00091 z 03.08.2009) podpísal Ing. R. X. ako prednosta KLÚ a v čase podpísania prvostupňového rozhodnutia ako prednosta OLÚI v Trnave. Ustanovenie § 9 ods. 2 Správneho poriadku vylučuje z prejednávania a rozhodovania pred správnymi orgánmi toho, kto sa v tej istej veci zúčastnil na konaní ako zamestnanec správneho orgánu iného stupňa. Ide o obligatórne vylúčenie z konania, zatiaľ čo ustanovenie § 9 ods. 1 správneho poriadku zakotvuje fakultatívne vylúčenie zamestnanca správneho orgánu z prejednávania a rozhodovania vecí, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosť o jeho nepredpojatosti.

32. Správny poriadok v prípade zistenia skutočností nasvedčujúcich vylúčenie zamestnanca, upravuje povinnosť zamestnanca tieto bez meškania oznámiť svojmu najbližšiemu nadriadenému vedúcemu; vedúci správneho orgánu to oznámi vedúcemu nadriadeného správneho orgánu. V zmysle ustanovenia § 12 ods. 1 Správneho poriadku, o tom, či je zamestnanec správneho orgánu z konania vylúčený, rozhoduje orgán, ktorému boli dôvody vylúčenia oznámené.

33. Možnosť správnej úvahy o tom, či sú dané dôvody na vylúčenie zamestnanca je bezpochyby zákonodarcom daná len v prípade fakultatívneho vylúčenia zamestnanca pri existencii dôvodov v zmysle § 9 ods. 1 správneho poriadku, napriek tomu, že nie je v tomto ustanovení *expresis verbis* vymedzená. Zatiaľ, čo pri ustanovení § 9 ods. 2 je dôvod vylúčenia daný od počiatku, keďže právna norma nepočíta s možnosťou účasti vylúčeného zamestnanca na konaní. Vzhľadom na uvedené, pokiaľ by rozhodoval v prvom, ako aj druhom stupni ten istý zamestnanec v konaní, nešlo by o dvojinštančnosť správneho konania daného zákonom, čo by zakladalo porušenie základných pravidiel správneho konania v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 Správneho poriadku.

34. Pokiaľ teda ide o splnenie podmienok obnovy konania v zmysle § 62 ods. 1 písm. d/ Správneho poriadku, toto vyžaduje, aby rozhodnutie vydal vylúčený orgán (§ 9 a 13), ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie a ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní. Výklad tohto ust. tak, aby zodpovedal účelu a zmyslu správneho konania, kedy je potrebné skúmať, či rozhodnutie vydané vylúčeným orgánom mohlo mať podstatný vplyv sa opätovne môže týkať len prípadu fakultatívneho vylúčenia zamestnanca, keďže v prípade dôvodu v zmysle § 9 ods. 2 správneho poriadku a to, že v prvom, ako aj druhom stupni rozhodol ten istý zamestnanec a teda nebola zachovaná dvojinštančnosť konania, je tento dôvod daný a rovnako je splnená aj podmienka, že náprava nemohla byť uskutočnená v odvolacom konaní.

35. Porušenie dvojinštančnosti správneho konania zakladá aj dôvod obnovy konania podľa ustanovenia § 62 ods. 1 písm. c/ Správneho poriadku, v zmysle ktorého sa nesprávnym postupom správneho orgánu žalobcom odňala možnosť zúčastniť sa na konaní, ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie a ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní. Vyššie uvedený výklad platí v tomto prípade aj pre dôvod podľa písmena c/, keďže „neuskutočnením“ odvolacieho konania sa ho žalobcovia nemohli ani zúčastniť a rovnako sa nemohla náprava dosiahnuť v neuskutočnenom odvolacom konaní.

36. Najvyšší súd sa nestotožnil s vyjadrením žalovaného k odvolaniu žalobcov, ktorým namietal, že neboli splnené zákonom stanovené podmienky na obnovu konania podľa § 62 ods. 1 Správneho poriadku, keďže žalobcovia neboli účastníkmi správneho konania vo veci schválenia nájomných zmlúv na výkon práva poľovníctva v poľovnom revíri Brdo Naháč, a teda neboli ani aktívne legitimovaní z dôvodu podania návrhu na obnovu konania a zároveň poukázal na to, že žalobcovia spoločne nedisponujú takou výmerou, ktorá by mohla mať podstatný vplyv na rozhodnutie a bola by dôvodom obnovy konania, z tohto dôvodu považoval i námietky žalobcov za nedôvodné. Najvyšší súd poukazuje v prvom rade na samotnú rozporupnosť vyjadrenia žalovaného, keď na jednej strane nepovažoval žalobcov za účastníkov pôvodného konania a nepriznával im z uvedeného dôvodu aktívnu legitimáciu, keď v druhej časti vyjadrenia im priznal status opomenutých účastníkov, ktorí by mohli byť na svojich právach dotknutí, avšak vzhľadom na výmeru pozemkov, ktorých sú vlastníkami im nepriznal podstatný

vplyv na konanie z pohľadu hospodárenia s poľovným revírom ako spoločnou vecou v zmysle § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti najvyšší súd s odkazom na ustanovenie § 14 ods. 1 Správneho poriadku, ktoré sa vzťahuje na preskúvanú vec, uviedol, že účastníkom konania je ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak. Z konštantnej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, napr. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 351/2010-52 z 5. októbra 2011 vyplýva, že práve obnova konania je inštitútom mimoriadneho opravného prostriedku daného pre opomenutého účastníka správneho konania na obranu jeho práv a oprávnených záujmov, čomu zodpovedá aj vôľa zákonodarcu koncipovaná ako dôvod obnovy konania v ustanovení § 62 ods. 1 písm. c/ Správneho poriadku, v zmysle ktorého sa konanie obnoví za predpokladu, že sa nesprávnym postupom správneho orgánu účastníkovi konania odňala možnosť zúčastniť sa na konaní, čo platí aj pre opomenutého účastníka konania.

37. Najvyšší súd sa pre neúplnosť administratívneho spisu, ktorý neobsahoval kompletný pôvodný spis správneho konania vo veci vedenej pod sp.zn. A/2009/00091, v ktorej Krajský lesný úrad v Trnave rozhodnutím č. A/2009/00091 z 03.08.2009 zamietol odvolanie účastníka konania Pozemkového spoločenstva urbárikov v Naháči, a zároveň potvrdil rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Trnave č.j. A/2009/00361 z 02.06.2009 o schválení zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva v poľovnom revíri Brdo Naháč, nemohol vyjadriť k námietkam žalobcov týkajúcich nesprávneho a nezákonného spôsobu doručovania, ktorým bola podľa tvrdení žalobcov im odňatá možnosť zúčastniť sa pôvodného konania, pretože v priloženom administratívnom spise absentovali listiny obsahujúce oznámenie začatia konania správnym orgánom, ako aj príslušné doručenky.

38. Vzhľadom na vyššie uvedené najvyšší súd podľa ustanovenia § 220 OSP rozhodol tak, že rozsudok Krajského súdu Bratislave č.k. 5S/221/2013-31 z 26. apríla 2016 zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného č. 3185/2013-720 z 12. júla 2013, ako aj rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Trnave č. A/2013/00007 z 26.02.2013 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. V súlade s § 250ja ods. 4 OSP je správny orgán viazaný právnym názorom vysloveným v tomto rozsudku.

39. O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodoval podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 a s § 224 ods. 1 tak, že žalobcom priznal náhradu trov konania, ktoré im vznikli zaplatením súdneho poplatku za žalobu a odvolanie po 70,- €. Právny zástupca žalobcov v zákonnej trojdňovej lehote náhradu trov právneho zastúpenia nevyčísľil a preto ich súd podľa § 151 ods. 2 OSP žalobcom nepriznal.

40. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.